

Scenariusz zajęć nr 41

Temat: Zima w baśniach Andersena

Cele operacyjne:

Uczeń:

- wymienia tytuły dwóch baśni H. Ch. Andersena- „Królowa Śniegu” i „Dziewczynka z zapałkami”,
- opowiada treść baśni „Królowa Śniegu”,
- czyta na głos wybrany fragment baśni, zachowując zasady interpunkcji i intonacji,
- odpowiada pełnymi zdaniami na pytania dotyczące przeczytanej baśni,
- rozwiązuje zagadki dotyczące baśni, wykorzystując znajomość znaków rzymskich, kolejności liter alfabetu oraz umiejętność porównywania liczb w zakresie 1000,
- rozwiązuje rebus słowno-liczbowy, wykorzystując umiejętność mnożenia i dzielenia w zakresie 100,
- wykonuje działania na mnożenie w zakresie 100 oraz dodawania w zakresie 100,
- układa zdania z wyznaczonymi wyrazami.

Środki dydaktyczne:

- karta pracy nr 1,
- portret H.Ch. Andersena,
- grafika przedstawiająca pałac Królowej Śniegu,
- animacja multimedialna z najważniejszymi wydarzeniami *Królowej śniegu* (rozbicie czarodziejskiego lustra, życie Kaja i Gerdy, odłamek lustra w sercu Kaja, złe zachowania chłopca, podróż z Królową śniegu, w pałacu Królowej, poszukiwania i przygody Gerdy, uratowanie Kaja, powrót do domu),
- fragmenty baśni dla każdego ucznia.

Metody i techniki nauczania: ćwiczenia praktyczne, praca z tekstem.

Formy:

1

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

OŚRODEK
ROZWOJU
EDUKACJI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Projekt współfinansowany przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego.

- indywidualna,
- grupowa.

Przebieg zajęć:

Etap wstępny

Uczniowie wykonują zadanie 1 w karcie pracy. Wyznaczają trasę w labiryncie, łącząc pierwsze 10 liter alfabetu. Odczytują imię i nazwisko autora baśni.

Etap realizacji

Zadanie 1

Nauczyciel prezentuje portret Andersena.

Uczniowie czytają krótki życiorys H. Ch. Andersena umieszczony w karcie pracy. Wykreślają w zdaniach zbędne wyrazy. Następnie wybrani uczniowie czytają te zdania.

Uczniowie układają 3 zdania zawierające najważniejsze informacje o Christianie Andersenie i zapisują w zeszytcie.

Zadanie 2

Nauczyciel rozkłada przed uczniami kartki z tytułami baśni. Uczniowie wybierają tylko te, które są oznaczone parzystymi cyframi rzymskimi. Pozostałe tytuły nauczyciel chowa, po czym pyta, czy te tytuły są uczniom znane.

I Jaś i Małgosia

IX Roszpunka

IV Królowa Śniegu

V Kopciuszek

VI Dziewczynka z zapałkami

Nauczyciel prezentuje grafikę przedstawiającą pałac Królowej Śniegu. Uczniowie na jej podstawie odgadują, którą z wymienionych baśni dzisiaj poznają. Nauczyciel może zadać

pytania pomocnicze: Kto może mieszkać w tym pałacu? Jaka pogoda panuje w krainie, gdzie znajduje się pałac?

Zadanie 3

Zadanie 3 w karcie pracy: uczniowie wykonują obliczenia, rozwiązują rebusy i ustalają kolejność wydarzeń w baśni „Królowa Śniegu”.

Zadanie 4

Nauczyciel prezentuje animację multimedialną, która przedstawia kolejność wydarzeń w baśni. Uczniowie sprawdzają, czy dobrze wykonali zadanie.

Zadanie 5

Uczniowie stoją na dywanie. Wskazani przez nauczyciela uczniowie mówią zdanie dotyczące wydarzeń w baśni, które były wspomniane w czasie zajęć. Zdania mogą być prawdziwe lub zawierać błąd. Jeżeli podane zdanie jest prawdziwe, pozostali uczniowie 2 razy podskakują. Jeżeli zdanie jest fałszywe, wykonują 2 przysiady.

Może rozpocząć nauczyciel.

Zdanie prawdziwe, np.: *Gerda i Kaj byli rodzeństwem.*

Zdanie fałszywe, np.: *Gerda i Kaj mieszkali w zimowej krainie.*

Zadanie 6

Nauczyciel rozdaje uczniom fragment baśni:

Ściany pałacu były z olbrzymich zasp śnieżnych, w których wichry wywierciły drzwi i okna. Przeszło sto sal znajdowało się w tym gmachu, a największa miała kilka mil długości. Oświetlała je piękna zorza, kładąc na białym śniegu czerwone i żółte blaski, toteż w wielkich komnatach było pusto, cicho, jasno i mroźno.

Nigdy w tej białej olbrzymiej przestrzeni nie słyszano śmiechu ani wesołego głosu, nie było tu nigdy głośnej zabawy, choć północne niedźwiadki i inne stworzenia mogły wyprawiać najświetniejsze bale w takich wspaniałych salach przy muzyce wichru. Nie wchodziły tu jednak nigdy — nigdy! W pałacu królowej śniegu było pusto i zawsze cicho. Cicho codziennie o jednej godzinie zapalała się zorza, a następnie gasła, cicho błyszczały białe, śnieżne ściany, cicho w środku leżało wielkie lodowe jezioro. Przejrzysty lód spękany był w tysiące kawałków,

ale wszystkie były podobne do siebie, zupełnie jednakowe. A na środku jeziora, na wysokim lodowym tronie siedziała królowa śniegu, gdy gościła w swoim królestwie.

Mały Kaj był siny z zimna, prawie czarny, ale nie wiedział o tym i nie czuł wcale chłodu, gdyż królowa śniegu zamroziła pocałunkami nawet dreszcze w jego ciele, a serce jego stało się kawałkiem lodu. Biały, zimny, śnieżny pałac wydawał mu się najwspanialszym królestwem na świecie, z podziwem patrzył na wysoki tron lodowy i bawił się u stóp jego, układając z kawałków lodu wszystko, co mu się tylko podobało. Tak właśnie dzieci bawią się klockami, budując wieże i przeróżne gmachy. Kajowi klocków nie zabrakło nigdy; były przejrzyste, o ostrych krawędziach, zimne i jednakowe; mógł je układać całe życie w rozmaite figury, litery, desenie, a wszystko, co ułożył, wydawało mu się mądre i doskonale i nic w tym nie chciał zmienić, ani zepsuć.

(...) Gerda weszła do olbrzymiej sali, pustej, białej i cichej. Nagle zobaczyła Kaja. Poznała go natychmiast. Z okrzykiem radości pobiegła ku niemu, obie ręce zarzuciła mu na szyję i mocno przyciskając go do serca, wołała uradowana:

— Kaju! Kochany Kaju! Znalazłam cię przecież!

Lecz Kaj siedział cichy, sztywny, nieruchomy — a taki zimny!

Gerda wybuchnęła płaczem. Jej łzy gorące padały mu na piersi, przenikały mu do serca, roztopiły lodową bryłę i splukaly z niej okruszynę czarodziejskiego zwierciadła, które było przyczyną całego nieszczęścia.

(...) Kaj przypomniał sobie nagle krzaczek róży, dom, rodziców, babkę, Gerdę i wszystko, co się stało i zrobiło mu się tak smutno, tak smutno w tej wielkiej, białej, pustej, strasznej sali, że wybuchnął ogromnym płaczem, a ze łzami spłynął natychmiast i drugi okrusz czarna czarodziejskiego, który mu tkwił w oku.

Wówczas dopiero poznał naprawdę Gerdę i wydawała mu się tak piękną jak dawniej i uczył, że ją kocha tak mocno jak dawniej i aż krzyknął z radości i objął ją także rękami. I ściskali się serdecznie oboje, płacząc i śmiejąc się razem ze szczęścia.

Uczniowie czytają po kolei, fragment po fragmencie (nauczyciel wskazuje, kiedy następuje zmiana lektora), uwzględniając interpunkcję i stosując właściwą intonację.

Następnie odpowiadają na pytania:

- Kto znajdował się w pałacu?
- Czym zajmował się Kaj przebywając w pałacu?
- Co czuł Kaj? Jakie miał myśli?
- W jakich okolicznościach dokonana się przemiana chłopca?
- Dlaczego Kaj się zmienił?

- Czy chciałbyś odwiedzić pałac królowej śniegu? Uzasadnij swój wybór.

Zadanie 7

Na podstawie przeczytanego tekstu uczniowie opisują w parach wygląd pałacu Królowej Śniegu. W opisie mają użyć przymiotników:

srebrzysty, mroźny, obszerny, nieprzyjazny.

Opis należy zapisać w zeszytcie.

Etap końcowy

Uczniowie porównują zapisane na tablicy liczby. Zaznaczają sylaby zgodnie z instrukcją, a następnie odczytują hasło. Poznają w ten sposób inne baśnie Andersena związane z zimą.

Zakreśl większą liczbę:

BAŁ	876	867	BRZYD
KIE	505	550	WAN
KA	618	680	ZE
ŚNIE	995	965	CZĄT
GU	808	788	KO

Zakreśl mniejszą liczbę:

ŻOŁ	767	676	PIER
WIOS	545	554	NIE
NEK	881	890	RZYK

